

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἕριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	
Ἑσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἔτησίαι ἄρ. 8.—	Ἔτησίαι φρ. 10.—
Ἑξάμηνος > 4,50	Ἑξάμηνος > 5,50
Τετμήνηνος > 2,50	Τετμήνηνος > 3.—
Ἄι συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.	

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ: 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐδριβεΐου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'—Τόμος 22ος. Ἐν Ἀθήναις, 28 Νοεμβρίου 1915 Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 52

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια).

Συγχρόνως ὁ Ραούλ ἐνεύσεν εἰς τοὺς ὑπηρετάς νάνοῖζον μίαν νεάλην σαμπάνιας, ἐγένεσε τὰ ποτήρια καὶ ὕψωνον τὸ ἰδικόν του πρὸς τὴν τρίχρουν, ἣ ὅποια ἐπλάττειεν εἰς τὸν ἀέρα, εἶπεν ἀσελῶς:

— Ἄς πιῶμε στήν ὑγεία τῆς Γαλλίας!

Ὅλοι ἐβγαλαν ἀμέσως τὰ καπέλλα των, τὰ ἐσήκωσαν ψηλά καὶ συνέκρουσαν τὰ ποτήρια των με τὸ ποτήρι τοῦ μικροῦ πατριώτου, ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθησε:

— Καὶ στήν ὑγεία τῆς εὐεργετίας μου, πού τῆς ὀφείλω τὰ πάντα, τῆς ὠραίας καὶ καλῆς μίς Μπριζ!

Καὶ ἡ δευτέρα αὐτῆ πρόποσις ἐγένετο δεχτή με τὸν ἐνθουσιασμέν τῆς πρώτης. Κατόπιν οἱ «καλεσμένοι» τοῦ Ραούλ ἐκάθησαν ὀλόγυρα εἰς τὸ τραπεζομανδύλον, διὰ νὰ τιμήσουν τὰ ὠραία του φαγητά.

Τὸ γεῦμα, φαιδρότατον, διήρκεσε δύο ὥρας, ὑπὸ τὸ προστατευτικὸν φέλλωμα τοῦ ἀλγαρόμπου. Ὁ Σερ Ραλφ καὶ ὁ ἐστανταίερος ἀφ' ὧν ἔφαγαν καὶ ἦσαν καλά, ἔκαμαν μίαν μονομαχίαν. Ἰπνοῦεις τὴν ὁποίαν νικητὴς ἀνεκηρύχθη ὁ Ἀργεντινός, διότι ὠσιρμένως τὰ ροχαλητά του ἦσαν ἡχηρότερα.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Μίς Μπριζ καὶ ὁ Ραούλ συναμίλουν περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἡ Ἀμερικανὶς τῷ ἔλεγει, ὅτι

ἡ ἐπιτυχία τῆς εἰς τὸ νόυμ ερο ἐκείνου τῆς εἶχε δημιουργήσῃ τεραστίαν εὐχίην, ὅτι ὁ Περὲζ θὰ τὴν ἐξεμίσηθαι καὶ διὰ τὴν Εὐρώπης, καὶ ὅτι εἰς ὀλίγα ἔτη θὰ ἔκαμνε μεγάλην περιουσίαν.

— Καὶ αὐτὴν τὴν φεράν ἐντίμως! ἐπιθύρσειν εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ Ραούλ. Δὲν εἶνε μικρὸ πρᾶγμα αὐτὸ. καὶ ὅμως τὸ χροεστώ εἰς τὸν μικρὸ μου μπῶ.

Ὅταν ὁ ἥλιος ἐγαμήλωσεν εἰς τὸν ὀρίζοντα, ἡ μίς Μπριζ ἐδήλωσεν ὅτι ἤτο ὠρα νάναχωρήσουν. Ἐξύπνησαν λοιπὸν τοὺς κοιμωμένους καὶ ἐρρίζαν μερικὰς τουφεκίαις διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ μηχανικός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀπομακρυνθῆ, διὰ νὰ σπουδάσῃ τὴν φύσιν τοῦ ἔδαφους παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ.

Πηγή πετρελαίου.

Ἀρῶν ἐφορτώθησαν τὰ πράγματα εἰς τὸ ἀμάξι, ὁ Ραούλ ἐπῆγε νάποσπασῇ ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ τὴν σημάϊαν του.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι τὴν εἶχε εὐτεῖσῃ πολὺ βαθεῖα, εἰς τοῦτο ἄλλως τε τὸν εἶχαν βοηθήσῃ καὶ οἱ ἰπποκόμοι. διότι, μεθ' ὅλας του τὰς προσπαθείαις, δὲν ἤμπορούσε νὰ ξεφυτεῖσῃ τὸ κοντάρι.

Ὁ μηχανικός, ἐπιστρέφων ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἔσπευσε νὰ τὸν βοηθήσῃ, καὶ οἱ δύο μαζὶ ἐπιτέλους τὸ κατέρωθασαν.

Ἄλλ' ἐνῶ ὁ Ραούλ ἐδίπλωνεν εὐλαδῶς τὸ τρίχρωμον ἄσπασμα, ὁ μηχανικός κατεγίνετο εἰς ἄλλην ἐργασίαν, πολὺ κειρότεραν.

Ἐκπλαγεὶς διὰ τὸν κάποιος παράξενον τρόπον μετὰ τὸν ὁποῖον ὁ πάσσαλος ἐκείνος ἐκρατεῖτο εἰς τὸ ἔδαφος, ἐξήταξε προσεκτικῶς τὸ ἄκρον πού εἶχεν ἀσπασθῆ μετὰ τὴν δυσκολιανὰν τὸ γῶμα.

Ἐξάφνα ὠχρίασε καὶ ἐξηπλώθη χαμῶ, διὰ νὰ κυττάσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἀπὴν. Κατόπιν ἐπλησίασεν εἰς τὴν μύτην του τὸν πάσσαλον καὶ τὸν ἐμυρίσθη ἐπὶ πολὺ. Τέλος, ἔκοψε μετὰ τὸ μαχαίρι του ἓνα κομματάκι καὶ τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὸ πορτοφόλι του.

«Στὴν ὑγεία τῆς Γαλλίας!» (Σελ. 413, στ. 37.)

Ένας μόνον παρατήρησε τὰ παράδοξα αὐτὰ κινήματα τοῦ μηχανικοῦ: ὁ σερ Ράλεφ. Μὲ ἠμίκλειστα μάτια, χαμογόμενος ἀκόμη, παρακολούθησε προσεκτικῶς ὅλην αὐτήν τὴν σκηνήν.

Μετ' ὀλίγον ἐξεκίνησαν ὀλοταχῶς, διὰ νὰ προφθάσουν τὸ τραῖνον τῶν

«Ἐξήρασε προσεκτικῶς τὸ ἄκρον τοῦ πασσάλου...» (Σελ. 184, στ. γ')

ἔνδεκα, εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πισι-Μάλμιδα.

«Ὅλοι εἰς τὸ ἀμάξι ἦσαν σιωπηλοὶ ὅλοι εἶχαν κυριευθῆ ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἐκείνην μελαγχολίαν, πῆν ὅποιαν προξενεῖ τὸ δαιμόνιον εἰς τὰς ἀπεράντους παιδάδας. Ἀλλὰ μέλις εὐρέθησαν εἰς τὰ φωτισμένα βαγόνια, ἣ εὐθυμία ἐπανήλθε, καὶ ὁ ἐπιτακτιεὶρος ἤρξατο νὰ διηγῆται ἱστορίας τῆς ὄχης καὶ πολὺ μακρομηνῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὅποιαν οἱ Ἰνδοὶ, μὲ τὰς συχνὰς στάσεις των, ἐτρομοκράτουσιν καὶ κατέστρεφον τὴν χώραν, τὴν διασχιζομένην σήμεραν ἀπὸ σιδηροδρόμους καὶ τηλεγράφους. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ μηχανικὸς ὠμιλοῦσεν ιδιαίτερος εἰς τὸν Ραοὺλ περὶ τῶν «γαϊδῶν» του.»

— Ὄρισμένως, παῖδι μου, τῷ ἔλεγε, τὸ κτῆμα σου δὲν ἀξίζει μεγάλην πρᾶγματα. Βρίσκεται πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸν ποταμὸν ὡστε νὰ ποτίζεται εὐκόλως, καὶ τὸ ἔδαφος εἶνε πάρα πολὺ ἀμμώδες. Δὲν ἔκαμες καλὰ νὰ τάγοράσης!

Ὁ Ραοὺλ ἤκουσε χωρὶς μεγάλην ἀπογοήτευσιν τὴν γνωμοδότησιν αὐτὴν τοῦ μηχανικοῦ. Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ποτε τοῦ δὲν εἶχε βασισθῆ εἰς τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα στρέμματα, ποὺ τὰ ἤγαρσε τυχαίως, ὅταν εἶδε μίαν ἀγγελίαν εἰς κάποιαν ἐφη-

μερίδα τοῦ Βουένος-Ἀυρες. «Τὸ μόνον μου κέρδος ἀπὸ αὐτὸ τὸ κτῆμα, ἐσπύλλογίζετο, εἶνε ἡ μεγάλη εὐχαρίστησις ποὺ μοῦ ἔδωκε σήμερα. Καὶ γι' αὐτὸ μόνον δὲν λυποῦμαι τὰ λεπτὰ ποὺ ἐπέταξα διὰ νὰ τάγοράσω». Ἀλλ' ὁ μηχανικὸς, ὁ ὁποῖος εἶχε, ὡς φαίνεται, κάποιον σχέδιον, ἐξηκολούθησεν:

— Ὅπωςδήποτε, ἂν σοὺ ἐκάπνιζε νὰ ξεχώριε αὐτὸ τὸ ἀχρηστό κομμάτι, θὰ εὐρίσκησ ἀγοραστήν. Καὶ ἴσα ἴσα ἐγὼ γνωρίζω τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ γειτονικοῦ κτῆματος καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ ᾄθελε τὸ κομμάτι σου, ὅχι γιὰ τίποτε ἄλλο, παρὰ γιὰ τὴν τῶν ἐμποδίσει.

— Καὶ πόσο θὰ μοὺ τάγοράξει αὐτό; ἠρώτησεν ὁ Ραοὺλ.

— Μὰ σχεδὸν ὅσα σοὺ κοστίζει. Εἴκοσι πιάστρα τὸ ἑκτάρι.

Ὁ Ραοὺλ, εὐχαριστημένος ποὺ θὰ ἤμπορούσε νὰ ἀπαλλαγῆ μὲ τὸ ἀζημιώτον ἀπὸ τὸ ἀνωφελεῶς κτῆμα, ἤτοιμωτο νὰ ἀπαντήσῃ δὲν δέχεται, ὅταν ἐξήρανα τὸν διέκοιτο ὁ Σερ Ράλεφ:

— Σταθῆτε!

Ὁ μηχανικὸς καὶ ὁ μικρὸς Γάλλος ἐσπράσθησαν ἐκπληκτοὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῆς Μις Μπριδί, τὸν ὅποιον ἐνόμιζον κοιμώμενον, διότι ἐκάθητο πλησίον των μὲ τὰ μάτια κλειστὰ. Φαίνεται ὅμως, ὅτι εἶχεν ἀκούσῃ ὅλην τὴν συνομιλίαν, διότι εἶπεν ἠτόχως:

— Σενὸρ Μπόβελ, τὸ κτῆμα τοῦ μικροῦ δὲν πουλιέται λιγώτερον ἀπὸ πεντακόσια πιάστρα τὸ ἑκτάρι.

Ὁ μηχανικὸς ἔδοξίμασε κατ' ἄρχας νὰ γελᾷ μετ' ἡμῶν τὴν τρελλήν αὐτὴν πρότασιν, ἐνῶ ὁ Ραοὺλ ἐνόμιζεν, ὅτι ὁ φίλος του ὠνειρεύετο καὶ παρελθίρει.

Ἀλλ' ὁ Σερ Ράλεφ δὲν ὠνειρεύετο καθόλου. Ὁ Σερ Ράλεφ ἤξευρε πολὺ καλά τὴν ἔλεγε, καὶ τὸ ἀπέδειξε λέγων καθαρά καὶ ἑξίστερα πρὸς τὸν σενὸρ Μπόβελ.

— Ἀγαπητέ μου κύριε, δὲν σᾶς ἀποκρούπω πλέον διότι σᾶς εἶδα προτιήτερα στὸ κτῆμα, ποὺ ἐμυρζάτε τὸ κοντάρι τῆς σημαίας. Ἀπὸ τὰ μούτρα ποὺ ἐκμάταε, ἀπὸ τὴν συγκίνησιν ποὺ προσπαθήσατε νὰ κρύψετε, ἀλλὰ ποὺ δὲν μοῦ διέφυγε, ἐνόησα ἀμέσως τὴν αἰτία, γιὰ τί δὲν εἶμαι καὶ τὸσον ἀμαθὴς ὅσο φαίνομαι, καὶ ξεύρω καλά διὰ τὰ μέρη ὅπου ἡμεθεὶ τὸ ἀπόμεγα, εἶνε πετρελατοφόρα. Αὐτὸ δὲ τὸ ξεύρει ὅλος ὁ κόσμος. Ἀλλὰ τὸ περιεργὸν εἶνε, ποὺ ἐπέσαμε ἀκριβῶς ἐπάνω σὲ μίαν πηγὴ, ἣ ἓνα πηγάδι.

Εἰς τὴν εὐτυχίαν του, ὁ μικρὸς ὄρφανός δὲν ἠμύπερε νὰ μὴ συλλογιθῆ τὸν πατέρα του, τὸν ἰκανὸν ἀλλὰ ἀτυχεὶ Ζωγράφον, ὁ ὁποῖος ἤτοκτόνησεν ἀπὸ οἰκονομικῆς δυσχερείας.

— Ἀχ! ἔλεγε πρὸς τὴν Μις Μπριδί, ἣ ὅποια ἀνησύχησε διὰ τὴν λύπην τοῦ κτῆμα νὰ μὴ ἔξῃ πιά ὁ καίμενος μου

Ὁ μηχανικὸς εἶδεν ἔτσι διὰ ἐξέσκαπασθῆ τὸ σχέδιόν του καὶ ἐκρίνε περιττὸν νὰ ἐπιμείνῃ πρὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐκεῖνου, ὁ ὁποῖος, ἐνῶ ἐφαίνετο κοιμισμένος, τὰ ἔβλεπε, τὰ ἤκουε καὶ τὰ ἤξευρε ὅλα.

— Δοκίμω ναί, εἶπε, τὸ ὁμολογῶ. Ἀνεξάλωφα μίαν πηγὴν πετρελαίου, ποὺ εὐρίσκεται εἰς τὸ κτῆμα τοῦ παιδιοῦ. Δὲν μένει τώρα ἄλλο παρὰ νὰ ἰδρῶται μὲν μίαν ἐταιρείαν ἐκμεταλλεύσεως, ἀπὸ τὴν ὅποιαν θὰ ἔχῃ, ὡς ἰδιοκτήτης τοῦ ἐδάφους, ὠρισμένον ἀριθμὸν μετοχῶν.

— Ὁλὸν ραίτ! ἔκαυεν ὁ Σερ Ράλεφ, ἔτσι μποροῦμε νὰ συνεννοηθοῦμε.

Ὁ Ραοὺλ δὲν ἐπίστευε ταῦτιά του, ἀκούων τὴν νέαν εὐτυχίαν ποὺ τοῦ ἔστελλεν ἡ καλὴ του Μοῖρα.

Ὁ Σερ Ράλεφ ἀνέλαβε νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὰς λεπτομερεῖας. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνεκαλύφθῃ πηγὴ πετρελαίου εἰς τὸ κτῆμά του, τὰ ἑκατὸν ἐκεῖνα ἑκτάρια, τὰ ἔως χθὲς χωρὶς καμμίαν ἀξίαν, ἀντεπροσώπευαν ἑκατὸν χιλιάδας πιάστρα τὸ ὀλιγώτερον, ἑκτὸς τῶν κερδῶν ποὺ θὰ τῷ ἐδίδεν ἡ ἐκμεταλλεύσις.

Μὲ μίαν λέξιν, ὁ Ραοὺλ ἦτο πλούσιος καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ πλοῦτός του δὲν ἐζητοῦτο ἀπὸ ἐγγραμμᾶτιον λαχείου, τὸ ὅποιον πιθανὸν νὰ ἦτο καὶ πλαστὸν, ἀλλ' ἐδοκίμωτο εἰς ἐπιχειρήσιν σοβαρὰν καὶ ἀσφαλῆ.

Ἀλλ' ἄμα ἤκουσε καὶ ἐνόησε τὰς ἐξηγήσεις τοῦ Σερ Ράλεφ καὶ τοῦ μηχανικοῦ, ὁ μικρὸς μᾶς φίλος, ἀντὶ νὰ ἐκραγῆ εἰς χαράν, ὅπως ἐπεριμένεν ἡ μῆς Μπριδί καὶ οἱ ἄλλοι, ἔπιασε τὸ κεφάλι τοῦ μὲ τὰ δύο τοῦ χέρια καὶ ἐξεύραγε εἰς λυγμούς.

— Πατέρα μου!... ἐτραύλιζε κλαίων, δυστυχισμένε μου πατέρα!

«Ἐξήρανα τὸν διέκοιτο ὁ Σερ Ράλεφ.» (Σελ. 414 στ. β')

Εἰς τὴν εὐτυχίαν του, ὁ μικρὸς ὄρφανός δὲν ἠμύπερε νὰ μὴ συλλογιθῆ τὸν πατέρα του, τὸν ἰκανὸν ἀλλὰ ἀτυχεὶ Ζωγράφον, ὁ ὁποῖος ἤτοκτόνησεν ἀπὸ οἰκονομικῆς δυσχερείας.

— Ἀχ! ἔλεγε πρὸς τὴν Μις Μπριδί, ἣ ὅποια ἀνησύχησε διὰ τὴν λύπην τοῦ κτῆμα νὰ μὴ ἔξῃ πιά ὁ καίμενος μου

πατέρα! Ὅθ᾽ μποροῦσα νὰ τοῦ δώω τὰ χρήματα ποὺ μοῦ κέρτουν τώρα ἀπὸ τὸν οὐρανὸ. Ἐπει μόνον θὰ ἤμουν τελειῶς εὐτυχής!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τὰ σχέδια τοῦ μηχανικοῦ ἐπραγματοποιήθησαν γρήγορα. Διότι εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπου τὸ κάρβουνον σπανίζει, μίαν πηγὴν πετρελαίου εἶνε ἀληθινὸν χρυσωρυγιόν. Εἰς διάστημα ὀλίγων μηνῶν, ἡ ἐταιρεία, ἣ ἰδρυθεῖσα πρὸς ἐκμετᾶλλευσιν τῆς πηγῆς, ἣ ὅποια εἶχεν ἀνακαλυφθῆ ὡς ἐκ θαύματος εἰς τὸ κτῆμα τοῦ Ραοὺλ, ἐπραγματοποίησε κέρδη μεγάλη.

Ὁ πρῶτον γραφεὺς τοῦ συμβολαιογράφου Δυσοῦρ, ὁ ἀπεκηρυγμένος ἀνεφίδος τῶν δεσποινίδων τῆς ἑδοῦ Σαιν-Αιμάν, εἶχε τώρα ἄνω τῶν ἑκατῶν χιλιάδων πιάστρων εἰς τὴν Τράπεζαν. Ἐκτὸς τούτου, ἕνα καλὸν ἐτήσιον εἰσόδημα τῷ ἐξησφάλιζεν αἱ μετοχαί του.

Κεφαλαιοῦχος πλέον, ὁ Ραοὺλ Δελακούρ ἀρτίχε, ἂν καὶ μὲ λύπην του, τὸ ἐπαγγέλμα τοῦ μικροῦ μ. π. ὅ. τῆς μῆς Μπριδί. Ἐξηκολούθησεν ὅμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ζωγράφου, διὰ τὸ ὅποιον ὠρισμένως εἶχε τάλαντον.

Διὰ νὰ τελειοποιῆθῇ μάλιστα εἰς αὐτὸ, συνεργάζετο ὡς σχεδιαστὴς εἰς πολλὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας τοῦ Βουένος-Ἀυρες, ὅπου ἡ τέχνη του ἐξέτιμωτο τὸν μάλλον, καθ' ὅσον ἐγνωρίζον, ὅτι δὲν εἶχεν ἀνάγκη νὰ τὴν ἐξαπλήξῃ διὰ νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Καὶ αὐτὸ εἶνε μεγάλη δύναμις δι' ἓνα καλλιτέχνην!

Ὁ Ραοὺλ ἠγόρασε τὴν μικρὰν ἐστάντισιν τῆς Καρολίνας, ὅπου ἐπέγραψε τὰς πρώτας ἐβδομάδας τῆς υπηρεσίας του παρὰ τῆ μῆς Μπριδί, καὶ τὴν ἐχάρισεν εἰς τὴν πρώην κυρίαν του.

Εἰς τὴν ἐπαυλιν αὐτήν, διαρρυθμίσθησαν ἐπὶ τὸ κομψότερον, ἐγκατεστάθη ἡ Ἀμερικανίς, διὰ νὰ ναπαυθῆ, ὕστερα ἀπὸ δύο περιόδους τῆς ἀνὰ τὸ ἔσωτερον, αἱ ὁποῖαι ἀπέβησαν ἐκτάκτως ἐπικερδαῖς. Διότι καὶ ἡ μῆς Μπριδί ἐπίσης μὲ τὸ πιστόλι της, ἐσημημάτιζεν ὄλοεν πολὺ καλὴν περιουσίαν.

Ὁ Σερ Ράλεφ, ἂν καὶ κοιμώμενος, διευθύνει θαυμάσια τὸ κτῆμα τῆς ἀδελφῆς του, τὸ ὅποιον μεγαλώνει κατ' ἔτος, εἰς τρόπον ὡστε, δὲν ἔ Ἀμερικανός ἐξακολούθησῃ νὰ κοιμάται τότεν ἐπιφελῶς, ἣ ἐπ' ἀνάστασις τῆς Καρολίνας θὰ γίνῃ μίαν ἀπὸ τὰς ὠραιότερας τῆς Δημοκρατίας.

Ὀύτως αἱ προρρήσεις τοῦ δυστυχικοῦ Τορπὸν ἐπραγματοποιήθησαν διὰ τὸν Ραοὺλ, ὡς ὅπως θὰ ἐπραγματοποιούντο καὶ δι' αὐτὸν τὸν ἴδιον, ἂν ἐζοῦσε, καὶ ὁ μικρὸς ἤδρε τὴν τύχην του ὡς μετανάστης εἰς τὴν νέαν χώραν τῆς Ἀργεντινῆς.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΠΡΟΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ἀγαπητοί μου,
ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ μοὺ πᾶρα γέλλει νὰ σᾶς γράψω ὀλίγα, διότι τὸ σημερινὸν οὐλλόν δὲν ἔχει τόπον. Σᾶς κάμνω λοιπὸν μίαν μικρὰν ἐπιστολήν, ἣ ὅποια ἀπευθύνεται πρὸς ἐκείνους κυρίως, ποὺ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν Σελίδα Συνεργασίας. Ἐμάθατε, ὅτι ἡ Σελίς σας μεταρρυθμίζεται καὶ εἶδτε ποῖαι μεταρρυθμίσεις εἰσάγονται ἀπὸ τοῦ προσχοῦς. Ἐγὼ, μικροὶ μου συγγραφεῖς, θὰ ᾄθελα νὰ ἐδλεπα ἀκόμη μίαν, σπουδαιοτάτην: Νὰ προσπαθῆτε δηλαδὴ εἰς τὸ ἐξῆς ὥστε, τὰ κομμάτια ποὺ γράφετε διὰ τὴν Σελίδα, νὰ εἶνε παιδαγωγικά. Διότι τώρα πολλὰ, ἂν εἴη ὄλα, εἶνε ἀντιπαιδαγωγικά.

Θεωρῶ δὲ ὡς ἀντιπαιδαγωγικὰ ἐκεῖνα, ποὺ ἀνεξαρτήτως τῆς κάποιας λογοτεχνικῆς τῶν ἀξίας, δὲν τείνουσιν εἰς ἕν ἠθικὸν συμπέρασμα, εἰς ἓνα διδακτικὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐμπνέουσιν τὴν ἀρηγίαν καὶ τὴν ἀπαισιοδοσίαν ἣ δαίχουσιν τὴν Κακίαν ἀτιμώρητον καὶ θριαμβεύουσαν. Ἐνῶ παιδαγωγικά, καλὰ δηλαδὴ νὰ διαδίδονται ἀπὸ τὴν νεολαίαν, εἶνε μόνον ἐκεῖνα ποὺ ἐμπνέουσιν τὴν χαρὰν, τὴν ἐλπίδα, τὴν ἀγάπην τῆς ζωῆς καὶ δαίχουσιν, ἐμμένωσ ἢ ἀμέσως, καὶ ὁ κόσμος αὐτός εἶνε ἓνας κόσμος ὠραίος, καλός, τὸν ὁποῖον κυβερνεῖ μίαν ὑπεράτατη Δικαιοσύνη καὶ εἰς τὸν ὅποιον διὰ τοῦτο προσωρινῶς μόνον εἵμπορεῖ νὰ νικᾷ ἡ Κακία, ἀλλὰ πάντοτε εἰς τὸ τέλος θριαμβεύει ἡ Ἀρετὴ.

Σᾶς εἶπεν ἡ Διάπλασις, ὅτι σκοπὸς τῆς Σελίδος εἶνε νὰναπαύσῃ νὰ γυμνάξῃ τὰ φιλολογικά σας τάλαντα. Αὐτὰς λοιπὸν τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς πρέπει νὰ τὰς κρατῆτε, ὅταν γράφετε, ὅχι μόνον χάριν τῶν ἀναγναστῶν τῆς Σελίδος, ἀλλὰ καὶ χάριν ὁμῶν τῶν ἰδίων. Διότι πρέπει νὰ ξεύρετε, ὅτι ἀληθινὴ Τέχνη δὲν εἵμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἔξω ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀρχὰς. Τὰ μεγάλα ἔργα, τὰ αἰώνια, τὰ θάνατα, εἶνε πάντοτε ἐκεῖνα ποὺ ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀρετήν, καὶ τοὺς ἀνυψοῦν, καὶ τοὺς ἠθικοποιοῦν. Ἔργα ἀπαισιοδοξα, χωρὶς ἓν ἠθικὸν ἰδανικόν, εἵμπορεῖ καποτε νὰ εἶνε καλογραμμένα, ἀλλ' οὐδέποτε ἔχουσιν τὴν ἀξίαν τῶν πρώτων. Θεωροῦνται δευτερεύοντα, νοσηρά, ἐμπόδια μάλλον τῆς ἐξελίξεως, τῆς προόδου τῆς Ἀνθρωπότητος, παρὰ βοηθοί της, ὅπως πρέπει νὰ εἶνε τὰ ἔργα τῆς Τέχνης. Αὐτὰ θὰ ᾄθελα νὰ ἔχετε ὑπ' ὄφει.

Τώρα ποὺ κατάρθωσεν, χάρις εἰς τὸν καλὸν τοῦ ἀστέρως, νὰ κερδίξῃ τὰς πρώτας ἑκατὸν χιλιάδας, ποὺ ἦτο καὶ τὸ δυσκολώτερον, τὰ πλουτὴ θὰ τῷ ἐρχῶνται πλέον μόνω των. Τὸ κεφάλαιόν του, διευθυνόμενον συντεῶς ὑπὸ τοῦ Σερ Ράλεφ, θαυμάση διαρκῶς καὶ εἶνε πολὺ πιθανόν, ὅτι ὅταν ὁ Ραοὺλ θὰ μεγαλώτῃ, θὰ εἶνε ἓνας ἀπὸ τοὺς θρυλικούς ἐκείνους ἐκατομμυριούχους, τῶν ὁποίων τὴν ἱστορίαν διηγῶνται εἰς τοὺς μετανάστας, ἐπὶ τῶν ὑπερωκεανίων, διὰ νὰναπτερώουσιν τὰς ἐλπίδας των.

Ἀλλ' ὡς ἐκεῖ! Δὲν πρέπει νὰ συμπεράνετε, μικροὶ μου φίλοι, ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ Ραοὺλ, ὅτι ἀρκεῖ νὰ μεταναστεύσῃ κανεὶς διὰ νὰ πλουτίτῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Ὁ ἥρως μας, ὡς εἶδαμεν, ἐδοθήθη σπουδαίως ἀπὸ μίαν καλλιτυχίαν, ἔπι

«Ἐξηκολούθησεν ὅμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ζωγράφου.» (Σελ. 415 στ. α')

τῆς ὁποίας βέβαια δὲν εἵμπορεῖ νὰ βασισθῆ καθέννας. Ἐκτὸς τούτου, ὁ ἴδιος εἶχε πολλὰ καὶ μεγὰλα προτερήματα. Ἦτο τίμιος, φίλεργος, οἰκονόμος, φρίγμιος. Εἶχεν ἀκόμη καὶ τάλαντον καλλιτέχνην.

Μὲ αὐτὰ τὰ προτερήματα, ὁ Ραοὺλ δὲν ἤμποροῦσεν ἄρα γι νὰ πλουτίσῃ καὶ εἰς τὴν πατρίδα του;

Ἐὰν μοὺ ἐκάμνατε αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν, ἐγὼ βέβαια δὲν θὰ σᾶς ἀπαντοῦσα ὄχι!

ὑπὸ τὸν γλυκὸν οὐρανὸν τῆς ὠραίας μας πατρίδος, ἣ τιμιότης καὶ ἣ φίλεργία εὐρίσκουσιν τὴν ἀνταμοιβήν των τόσον ἀσφαλῶς, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἡλιοφλεγείς πάμπας τῆς Ἀργεντινῆς...

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ' (Συνέχεια)

Τὴν ἐπαύριον, ἐπεβίασθησαν μαζί εἰς τὸ ἀτμόπλοιο...

Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὁ Μωρίς συνομιλεῖ οἰκείως μετὰ τὰς δύο δεσποινίδας καὶ μετὰ τὴν κυρίαν Χόλκερ...

Ἐπίτηδες, διὰ νὰ πειράξῃ τὰ κορίτσια, ὁ Μωρίς ἀρχίζει νὰ ἀμιχθῇ γαλλικά...

πολιτοκοῦντας τὴν Νέλλη διὰ τὴν κομοσιανὴν τῆς προῖκα.

— Καὶ ἡ Νέλλη; ἠρώτησεν ὁ Ἀμερικανός.

— Ὡ, ἡ Νέλλη, αὐτὴ τῆ φορᾶ, μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ εἶνε κίβ ἔνδοτικὴ ἀπὸ τῆς ἄλλης...

— Καὶ ὁμοῦ ἀπέριψε τὸν πρίγκιπα Ντωντράν, Γάλλον κι' αὐτόν, χωρὶς παρουσία, ἀλλ' ἀπὸ μεγάλη οἰκογένεια.

Ἀπέριψε τὸν Τζέιμς Δάβιδσον, τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως τοῦ Χαλκοῦ, μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειέτας παρουσίας τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

— Εἶμαι σχεδὸν βεβαία.

— Καὶ αὐτός;... ὁ Μωρίς Ζιλλάρ;...

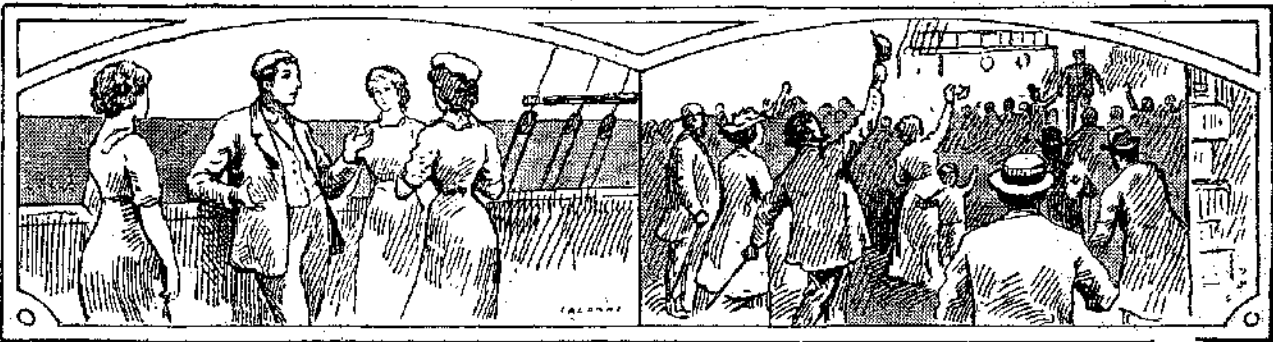
— Αὐτός!... Ἴσοο βιάζεσαι, ἀγαπητέ μου Οὐίλλιαμ! Ἄρξινε πρῶτα νὰ γνωρισθῶν τὰ παιδιὰ καλλίτερα...

— Ἐγὼ ὁμοῦ θὰ προτιμῶσα νὰ τελειώσῃ γρήγορα, γιατί, σοῦ τὸ λέγω, αὐτὸς ὁ νέος μάρτεσι πάρα πολὺ καὶ ἂν ἡ Νέλλη τὸν ἀπέριπτε σὰν τοὺς ἄλλους, θὰ μ' ἐλατούσε. Ναι, ναι, σοῦ τὸν

σοῦ... Ὅχι, ἔχι, καλλίτερα νὰ μοῦ κοπῇ ἡ γλώσσα, παρά νὰ σοῦ νὰ μαντευσῇ τὸ αἰσθήμα πού μοῦ ἐμπνέει...

Μετὰ μίαν ὥραν, ἐφθασαν εἰς τὸ Λουδρόν. Ἐκεῖ τοὺς ἐπερίμενε μίαν ἐκπληξίαν: Μόλις ἐπάτησε τὸ ἀγγλικὸν ἔδαφος ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, μέγα πλῆθος φωτογράφων καὶ ρεπόρτες...

Καὶ εἰς τὴν Χάβρη, ὅταν ἐφθασε μετὰ τὸν «Ὁρφέα», τοῦ ἔκαμαν πολὺ ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν...

λὸν καιρὸν εἶχε νὰ ἰδῇ τὰ κορίτσια τοῦ νὰ διασκεδάσουν τόσον.

«— Αὐτὸς ὁ ἔξυπνος Γάλλος μὰς ἐμάγευσε ὄλους, λέγει καθ' ἑαυτὸν, τρίτων τὰ χεῖρα ἀπὸ εὐχαρίστησιν. Χαρτωμένος νέος! Εἶνε τόσον καλὸς ἀμιλιγῆς ὅσον καὶ γενναῖος...»

Συνειθισμένος νὰ τελειώνῃ τὰς ὑποθέσεις του μετὰ ἡλεκτρικὴν ταχύτητα, ὁ κ. Χόλκερ ἐπωφελεῖται μίαν στιγμῆς πού εὐρίσκειται μόνος μετὰ τὴν σύζυγον...

Ἡ κυρία Χόλκερ δὲν ἀποκρύπτει, ὅτι ὁ «ὑποφήγιος» αὐτὸς τῆς ἀρέσει περισσότερο ἀπὸ ὄλους τοὺς νέους...

γνωρίζω, τόσω τὸν ἐκτιμῶ περισσότερο. Εἶνε πολὺ ἔξυπνος καὶ ξεύρει ἀπὸ «ὑποθέσεις» σὰν νὰ ἦταν χρηματιστής...

Ὁ κ. Χόλκερ τρέχει πλέον ἀκράτητος. Ὅταν σχεδιάσῃ «ὑποθέσεις», τίποτε εἰς τὸν κόσμον δὲν εἶνε ἱκανὸν νὰ τὸν σταματήσῃ...

Ὅσον διὰ τὸν Μωρίς Ζιλλάρ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι, ἂν καὶ ἀνώποπτος τῶν ὠραίων σχεδίων τοῦ κ. Χόλκερ...

«— Ποτέ, ποτέ, ἐσυλλογίσθη στεναλάων, ἐγὼ ὁ πτωχὸς δὲν θὰ ἐτολμοῦσα νὰ ἀνιερπολῆσω γάμο μετὰ τοῦτο κορί-

Ζήτω ὁ ἀξιὸς ντέτεκτιβ! Ζήτω αὐτὸς πού ἐνίκησε τοὺς Ἀνικητούς!...

Χίλια φράγκα τῆ βραδιά γιὰ δέκα λεπτά ἐμφανίσεως! τοῦ ἐσφύριξεν εἰς τὸ αὐτὸ ἕνας χονδρὸς ἄνθρωπος...

Ἐγὼ σὰς δίδω δύο χιλιάδες! ὑπερθεματίζει ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ θεάτρου «Ἄλάμπρα».

Γράψατε ὅτι, ποσὸν θέλετε σεις ὁ αὐτὸ τὸ ἀνοικτὸ τέσκι! τοῦ φωνάζει ἕνας ρεπόρτες. Θέλω ἀπὸ σὰς μίαν συνέντευξιν, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴν τὰ πῆτε...

Ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, περικυκλωμένος, παραχαλισμένος, συγκεκνημένος, δὲν εἴδερε πῶς νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ αὐτῆν τὴν ἐπιδρομὴν.

Πόσα εκατομμύρια ἀξίζει ἡ συλ-

λογὴ τῶν μαργαριτῶν; τὸν ἐρωτᾷ κάποιος.

Ἦντε εἰκοσιπέντε, τοῦ ψιθυρίζει εὐθύμως ὁ Ἀμερικανός. Εἶνε τὰ διπλά ἀπ' ὅ,τι ἀξίζει, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Ἑγγλέζοι δὲν χορταίνουσι παρά μετὰ πάλλα...

Τρία ἑκατομμύρια! ἀπαντᾷ σοβαρῶς ὁ Μωρίς Ζιλλάρ.

Γράφω τριανταπέντε! ἀναγγέλλει ὁ ρεπόρτες. Πρέπει νὰ τὰ μεγαλοποιῶμε λιγάκι, τὸ ἀπαιτεῖ τὸ ἐπάγγελμα.

Ἦντε τριανταπέντε, μετὰ ὁ Μωρίς Ζιλλάρ. Ἐγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ ἀντίρρηση.

Κύριε Ζιλλάρ, ἱκετεύει ἕνας κατὰσκευαστὴς κινηματογραφικῶν ταινιών. Χορηγήσατέ μου τριῶν λεπτῶν πὸ ζων. Ἐγὼ δὲν σὰς προσφέρω τίποτε, γιατί ἐγὼ εἶμαι πτωχός.

Καλὰ! ἀπαντᾷ ὁ Μωρίς, γύριζε λοιπὸν τὴ μηχανὴν σου. Ἀς εἶνε καὶ γιὰ πέντε λεπτά, ἂν θέλῃς. Χαλάλι σου, πτωχε!

Ἄλλ' ἐξαφὰ, ἀπὸ τὸ ἐνθουσιώδες ἐκεῖνο πλῆθος, ὑφώνεται μίαν φωνὴν σαρκαστικῆν: Μπα, μπα;... Γυρίζεις βλέπω στὸς εἰλιος σου; Καλῶς ὄριστε!

Ὁ Μωρίς Ζιλλάρ στρέφεται ζωηρῶς πρὸς τὴν φωνήν καὶ μετὰ τρέμον ἀναγνωρίζει τὸν Σκυλοκέφαλον, καμαρώνοντα εἰς τὴν πρῶτην γραμμὴν τῶν περιέργων.

Πηγαίνουμε, κύριε Χόλκερ; θὰ μὲ πνίξουν πιά! λέγει πρὸς τὸν Ἀμερικανόν, προσποιούμενος ὅτι ἐδαρύνθη τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ πλῆθους...

Ἐμπρὸς! ἀπαντᾷ ὁ Ἀμερικανός. Ἐγὼ ἐνδομίζω ὅτι διασκεδάσεις... ἀλλὰ ἀφοῦ ἐνοχλήσῃς, πάμε...

Θὰ ξαναδικωθῶμε, ἐλπίζω! ἀντηχεῖ πάλιν ἡ σαρκαστικὴ φωνὴ τοῦ Σκυλοκέφαλου.

Τὸ πλῆθος τὸν ἐκτίταλον ἀπειλητικῶς. Πῶς ἐτολμοῦσεν αὐτὸς νὰ ἀμιχθῇ ἔτσι εἰς ἕνα ἤρωα;... Καὶ ὁ κακοῦργος φοβηθείς, ἐτρέπη εἰς φυγὴν...

Γνωρίζεις αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον; ἠρώτησεν ὁ Ἀμερικανός.

Δυστυχῶς! ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς. Τὸν ἐγνώρισα στὸ Οὐδέπτιγ. Εἶνε, ἀνθυμάσθη, ὁ κλεπταποδόχος ἐκείνος μετὰ τὸ περιήρημα ὑπὸ γαίον, πού ἀνετίναξεν ἡ Ἀστυνομία.

Ὡ διάβολε! Μὰ ἔπρεπε νὰ τὸ πῆς, νὰ τὸν συλλάβουν ἀμέτῳς... Ἄν μοῦ τὸ εἴγες...

Ἐνοια σας, ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς, καὶ ἂν ἡ Ἀστυνομία ἤθελε νὰ συλλάβῃ τὸν Σκυλοκέφαλον, μποροῦσε νὰ τὸ ἔχει κάμῃ πρὸ πολλοῦ.

Ὡς καταδότης. Τέτοιοι κακοῦργοι ἀσύλληπτοι, ἱκανοὶ νὰ προδώσουν, ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας των...

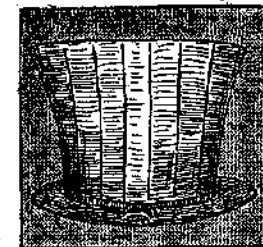
Τρομερὸν! ἐσφύριξεν ὁ Ἀμερικανός. Νὰ ἕνα πρᾶγμα πού δὲν τὸ ἐφανταζέμεν!

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπανεῦρον τὴν κυρίαν Χόλκερ καὶ τὰ κορίτσια, καὶ ὁ Μωρίς ἀπεδίωξε τὸ νέφος πού ἐσκίαζε τὸ πρόσωπόν του...

Ἀμέσως ἀνεχώρησεν διὰ τὸ Λονδίον μετὰ τακτικὸν τραῖνον, ἀλλ' εἰς ἰδιαί-

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

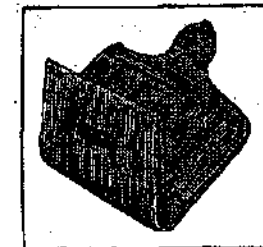
Παλαιὸι σομοί.

Ἰδοὺ τὸ καλοκαιρινὸν καπέλο τοῦ κομψοῦ ἀμενέου Μπρυμμέλ, ὁ ὁποῖος, περὶ τὸ 1818, ἦτο ὁ βασιλεὺς τῆς μῦδας...

Ἡ ψηλοκαπελαδοῦρα αὐτὴ, δὲν θὰ τὸ ἐφανταζέτο σήμερον κανεῖς, εἶνε φάθινη! Ἄλλὰ τότε τὰ ψηλά καπέλλα ἦσαν τόσον ἐν χρήσει, ὥστε καὶ τὰ φαθάκια τὰ ἔκαμαν ψηλά.

Ἀσιατικὸν Χαρτοφυλάκιον

Τὸ χαρτοφυλάκιον αὐτὸ ἀνήκει εἰς ἕνα πλοῦσιον γαίον κτῆμον τῆς Ἰαμαίτης καὶ εἶνε κατασκευασμένον ἀπὸ δέρμα μαύρον Ἀράπην.

Εἶνε ἴσως τὸ μόνον πρᾶγμα πού μεταχειρίζεται ἄνθρωπος, ἀπὸ δέρμα ἀνθρώπου.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α.) Πάτηνον.

Ἡ Λιλίκα εἶχε τὰ γενέθλια τῆς καὶ ἔλαβεν ὡς δῶρον παρά τοῦ θεοῦ τῆς ἕνα κουτάκι μετὰ τετράγωνα τσοκολατάκια, ἕκαττον τῶν ὁποίων ἔφερεν ἀπὸ ἕνα γράμμα, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ γράμματα μαζὶ, ὥπως ἦταν ἀδιασπείματα...

τερον διαμέρισμα, τὸ ὁποῖον εἶχε κρατήσῃ τηλεγραφικῶς ὁ Ἀμερικανός. Τὸ ταξίδι ἐγένετο ὑπὸ τὰς καλλιτέρας συνθήκας καὶ ὁ νεαρὸς ντέτεκτιβ ἀνέπτυξε τόσην εὐθυμίαν, τόσην χαριτωμένην εὐγλωττίαν, ὥστε μετὰ μισθὸν ὥραν ὁ κ. Χόλκερ εἶχε λησμονήσῃ τελεῖως τὴν ἀπειλήν τοῦ Σίμωνος.

Κ' ἐσυλλογίσθητο, ζυττάζων τὸν Μωρίς: «—Θαυμάσιο παιδί, Τύχη πού τὴν εἶχα νὰ δεχθῶ τοὺς Ἀνικητούς ἐστὶν «Καρχαρία»! Μοῦ κόστισε αὐτὴ ἡ δουλειὰ μερικὴς χιλιάδες δολλάρια, ἀλλὰ δὲν τὰ λυποῦμαι. Ἐπιλοῦντα τὴ συλλογὴ μου μ' ἕνα μαργαριτῶν πού ἀξίζει ἑκατὸ φορές περισσότερο ὅλα τὰλλα μαζὶ!»

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ

κολατάκια εἰς τὸ κουτί, ἐσηματίζαν τὸνομα τοῦ θεοῦ τῆς.

Ἡ Λιλίκα ὁμοῦ, πού δὲν τὸ ἐγνώριζεν αὐτὸ, ἀπὸ τὴν μεγάλην τῆς βίαν ἀνοίξῃ τὸ κουτί, ἔβλεπε τὰ τσοκολατάκια, τὰ ὁποῖα ἔφεσαν εἰς τὸ τραπέζι ἀνωκάτω. Ἡ Λιλίκα, βλέπουσα τότε ὅτι εἶχαν γράμματα, τὰ ἔβαλεν εἰς τὴν γραμμὴν ὡς εἴης:

Υ Γ Ρ Ο Α Ο Σ Υ Κ

Ἄλλὰ δὲν ἠμποροῦσε νὰ διαβάσῃ τίποτε. Εἴμπορεῖτε σεις νὰ τὰ τοποθετήσῃτε κατ' ἄλλην σειράν, ὥστε νὰ διαβάσῃται τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τῆς;

β.) Αἴνιγμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

	ΡΑ		ΡΥ	
ΔΑΔ	ΣΤΕ	ΡΙ	ΣΠΙ	ΘΥΔ
	Α	ΚΑΝ	Α	
ΝΟΣ	ΛΙΣ	Ε	ΛΟΣ	ΤΟΣ
	ΚΟ		ΠΕ	

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ, ὥστε νὰποτελεσθῶν τὰ ὀνόματα πέντε πτηνῶν.

γ) Διὰ τοὺς Σαλλομαδεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νεαροῦ Ἑβραίου

Exp. *nc. P. ss. SC. *nc.

Νὰ ἀγνωσθῇ τὸ φωνηεντόλιπον τοῦτο.

Ἰδέσεις τοῦ 5000 γύλλον

α.) Ἄροτρον, πτύον, δρέπανον, σκαπάνη. β.) Ὁ Ἱατρὸς (Μαρτῖα, Ἐρωστῖν). γ.) La lettre Z.

Ἀλλοῦσι: Αἱ λύσεις—δραστηριότης χημικῶν τοῦ αὐτοῦ φύλλατος—συνοδοῦνται ἀπεκρίτητος ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματισμοῦ.

Ίδε τον Όμιλόν σου

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη- τοσ, Κερ. Β

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Χαρισμένο στο φίλο μου τον Σωτήρη.

Ημου μικρά παιδάκι τότε.

Εάν άνοιξατικό δειλινό, κατέβηκα κάτω στην ακρογιαλιά, εκάθησα σέ μιά πέτρα και άρχισα να χαϊεύω, κυττώντας μ' άνοικτό στόμα τους γλάρους που πετούσαν.

Τον ξεριπασιό μου πτόν ένας γλάρος τον διέκοψε. Ήτατάε ύπερψήφανα εμπρός μου και έφαγε μέ χαρά.

— Μπα! είπα εγώ, έτσι αϊ;

Και του έφαγα μιά πέτρα.

Μου καλώρεσε αυτό το παιχίδι και, άψ' ού έσημάτιασα ένα σκορό πέτες, άρχισα να πετροβολώ κάθε γλάρο που μ' έπλησίαζε.

Εν τώ μεταξύ κ' ένα μικρό πουλάκι επέταξε κοντά μου. Ήταν νεοφερμένο χελιδόνι. Ζαλισμένος έγώ από την μανία, που δεν πετύχαινα τους γλάρους, προσεπάθησα να τό χτυπήσω. Άλλά μου έφυγε.

Ύστερα από λίγο, γάτο πάλι πρηνή άπ' εμπρός μου.

— Δέν μου φύγεις τώρα, δοκέφθηκα και τό έπεροβόλησα. Άλλοίμονο! Τι έκανα!... Το χελιδόνι έταλαντεύθηκε, έτίναζε άπελαισιτικά τους φτερούγες του κ' έπεσε στη θάλασσα... Τι έκανα! Το σκότισα...

Έφριξα δλοκλήρος, επέταξε τό αιμά μου, έκίτρινισα... Μιά φωνή από μέσα, μιά τύφης, μου έσχίξε την καρδιά. Άλλά και μιά άλλη έκουγα απέξω:

— Κύττα, μικρέ, ένα πουλάκι' έπεσε μέσα στη θάλασσα. Τό κοίμηνο! Κουράσθηκε, φαίνεται, να πετά...

Ήταν ένας κύριος, παραστικός.

Εγώ θυροβήθηκα περισσότερο. Ένόμισα ότι τό 'εγκλημά' μου φανερώθηκε και, καθώς ήμου μέ τό πακοτόσια, έμπήκα μέσα στη θάλασσα. Ματαίως έρόναζε ό κύριος, που μου είχε άποστρίψει τόλ λόγο. Δέν τον άκουα. Ήθελα να σώσω τό χελιδόνι. Ήρθα ός τό γόνατα στο νερό, τό όποιο άρχισε να βραινίτη. Τρία βήματα μακριά μου, τό χελιδόνι άποσταμένο έμαχέτο μέ την θάλασσα. Άπλωσα τό χέρι γιά να τό πιάσω, άλλα δέν τό κατορθώσα... Έτενώθηκα όσο ήμπορούσα. Έπροζώρησα άκόμα ένα βήμα.

Επιτέλους—τέ στιγμή! τι συγκήγρησι! — τό έπιασα... Ζύωσε, άνένησε, ήταν έσοτό. Έκόνταξα να υθάώ αίματα, άλλα δέν έδόθηκα. Άνάντενασα, Μονάχα τό είχα ζαλίσει.

Έτραξα στο στίλι, κρατώντας τό χελιδόνι στο χέρι. Το βρόλα σ' ένα κλουβί και τό έδωσα νεράκι και φαγι.

Την άλλη μέρα, όταν έγύθησα από τό σχολείο, έπήγα να τό δω πός είνε. Τό έβγαλα από τό κλουβί και τό εκράθησα στην παλάμη. Άλλά έξαφρα άκούσται ένα δυνατό φρεσ... Τό χελιδόνι επέταξε. Μαζί μ' αυτό όμοσ επέτασαν και οι τύφεις, που έγγιωδα μέσα μου να μέ βασανίζουν...

Συλαβωμένος Έλλη.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

(Στήν άγαπητή Δέφη)

Τρέλουν τά ζέλα κ' η φοιτά σπύδες μικρές πενάσι
Ένα κορίτσι μ' άνοικτό βιβλίο, μελετά.

Απλά κοιμάται ήσυχά κουλουριασμέν' η γάτα κ' έντηγιαμένα δίλογρα, κ' από χαρά γαμάτα.

Μικρά έργονάκια κάδουνται με κάθεν άνοιηή, και περμάνουν τη γιογιά, να πη τό παραμυθί.

Μεγάλη Έλλάς

ΣΤΟΝ ΟΙ

I

Χρόνια που χαράιεν χροσά, μ' έλιίδες μ' όνωτα γλινά, την παιδική μου νεότη, φέγγον με χειμαρου σή, με γογοφείζονη όρημ, με την χαρά της προέτι!

II

Προσόνε, φέγγον μακρινά τά παιδικά μας χρόνια, διαβαίνου, σβίνου, παγκρά σής λήθησ τά νερά, και πός γελαίε είνουικά η έλιίε, πός δέν 'αίώμα' μά η νεότη γρήγορα πρηνή και κάθε μας χαρά...

Δάτριε της Άρχαϊότητος

ΣΤΗΝ ΤΥΧΗ

Τύχη, σκληρά, κακή, άδική, θεοτροχλη θεά. Σε πιστεύω. Όλοι πιστεύουσι στην ύπαρκή Σου. Και εκείνοι που δίκωρνήτουν, ότι είνε δημιουργοί. «Εξ' εγών» τών και αυτοί Σε πιστεύου, άλλα είνε άχάριστοι και φαντασμένοι.

Εκείνοι πάλι που λυγρίζονται, ότι είσαι «λέξις κενή», δέν Σε άρνόθνται, Σου δίδου μόνον άλλο όνομα. Δι' αυτούς είσαι «Συμπτωσις».

Τύχη, είνε μέ ανάγκη διά τον άνθρωπον να Σε πιστεύη ύφ' οιονδήποτε όνομα, διότι άλλωσ θα κατανόησε να πιστεύση ένα άδικο Περωφίμενο. Κανείς δέν άμφιβάλλει, Τύχη, ότι ύπαρχεις. Άν οι έννοιηθέντες ύπό Σου Σε άρνόθνται, θέλου να τους θαμμάζου ότι με κόπον, τάχα, άπέκτησαν, ότι η ίδιοτροπία Σου τους παρεχώρησε. Σε μισούν όλοι όσους κατάρχεσαι, άλλα οι δεσφοί περιορίζονται να σε καταρώνται σγνά. Οι φαντασμένοι θέτουσ σκοπόν τους να Σε νικήου. Οι πραγματικάσ όμοσ γενναίοι και λογικοί, γνωρίζου ότι η νίκη στην ίδιοτροπία Σου κείται κ' ύπό ή, άδιαφοροσύνη άσκορπάς τά δόξα σου άλλω, άν τους κατατρέχει, άγωνίζονται, παλαίου, μόνον και μόνον

διά να μην ύποκύνου άνευ πάλης. Αυτοί είνε οι ήρωες.

Τύχη, καθένας θα είχε την παντοδυναμύαν Σου, άν είχε και την Άθανάσιαν Σου. Ζήτημα χρόνου είνε τό πάν. Τύχη, θα καλώσω!

Ελληνική Άγγλη

διά να μην ύποκύνου άνευ πάλης. Αυτοί είνε οι ήρωες.

Τύχη, καθένας θα είχε την παντοδυναμύαν Σου, άν είχε και την Άθανάσιαν Σου. Ζήτημα χρόνου είνε τό πάν. Τύχη, θα καλώσω!

Ελληνική Άγγλη

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΟΜΙΣΤΗΣ

Μά τό σάκκο περασμένο είνε τόν άμο και μέ βήμα γρήγορο, πηγαίνει ό γραμματοκομιστής από σπίτι σε σπίτι. Κρατά βιαστικά την πόρτα και ρίχνει άμέριμος τό γράμμα στο γραμματοκιβώτιο, χωρίς να σκέπτεται ότι πιθανόν τό γράμμα από θα φέρη τη μεγαλειτέρη λύση η τη μεγαλειτέρα χαρά...

Τι δέν περιέχει ό σάκκος αυτός... Γόν θάνατο, την καταστροφή, τη λήθη, τη χαρά, την εύτυχία...

Η γρηούλα που έπερίμενε με τό δάκρυα στα μάτια τό γράμμα του άγαπημένου της παιδιού, που είνε στα ξένα και σπουδάσει, γελαίε τώρα από τη χαρά της που έλαβε γράμμα του και έμαθε πός είνε καλά ενώ παρακάτω η γυναίκα που έπερίμενε τον έρχομό του άνδρόσ της, του ψαρά, κλαίει και δδύρεται τόρα που έμαθε τά θλιβερά νέα.

Και ό γραμματοκομιστής εξακολουθεϊ τό δρόμο του άμέριμος, σκορπάει την χαρά και τη λήθη, την εύτυχία και την άπελαισία...

Άν έγγράριζε τι περιέχει ό σάκκος του, δέν θα ήδυνάτο ποτέ τό τον σηκώση...

Έρωσ τοΰ 1913.

ΤΑ ΨΑΡΙΑ

Ό μικρός Γιαννάκης είχε μέσα σ' ένα γυάλινο βάζο δύο ώραία κόκκινα ψάρια.

Ένα κοριό του χειμώνος, θουλογιαθη: «Έξω χιονίζε' τά ψαράκια μου βέβαια που θα κρυώσουσ. Άν τους έρχοιχα λίγο ζεστό νερό, θα έζεσταίνοντο.»

Τό είπε και σε λίγο τό έκαμε.

Άμισως τά ψάρια άρχισαν να κολυμβουή πυδ γήγορα, πυδ ζωηρά.

«Νά, νά! έσυλλογιόθη ό Γιαννάκη; αυτό τους κάνει καλό στό νερό.»

Άλλά σε λίγο τά ψάρια έκαψαν να κολυμβουή. Δέν κινούνται πλέον καθόλου. Και γά, τό ένα κατόπιν του άλλου, άνεβαίνου στην έπιφάνεια του νερού με την κοιλία προς τό επάνω.

Τά κακόμοιρα τά ψάρια είχον βράση! (Ίδέα του Διηβολίου των Άθηνών.)

Άπό του προσχωός φύλλου της 5ης Δεκεμβρίου: Άρχίζε ό «ΜΙΚΡΟΣ ΔΑΛΙΝΥ» και τό δεύτερον Μέρος της «ΚΑΣΣΕΤΙΝΑΣ». Μεταρροβήθετα η ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ Καταργούνται τά ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ Μέγουσι ό ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ κτλ. κτλ. κτλ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

15ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΜΑΤΟΣ

[Ίδε Διάπλαισι του 1914, σελ. 337]

Εν πρώτοι; εύχαριστώ θερμά; όλους όσαι εξαπαθώσαν και κατά τό έτος τουτο και συνέτέλεσαν. όστε να εξαπνοθουσι οι μεγάλοι ζημιαί, τάς όποιās επέφερον οι πόλεμοι και οι άποκαλεισμοί, Βεβαίως, οι λαόντες μέρος εις τον παρόντα Διαγωνισμόν, είνε, εν συγκρίσει με άλλων επών όλλωσι. Άλλ' εις τίτοιās δυσκόλους περιστάσεις, δέν ήμπορο να έχω παράπονον. Οι άγαπητή μου φίλοι εξαμην θετι ήμπορεσαν. Έλπίσω δε, ότι με άκόμη μεγαλειτερον ζήλον θα ξεσταθώσουσ κατά τό 1916, δια να αναληρωθουσι πλέον όλα τά κενά και να ειμπερέσω να προσβάσω εις τον νέον τώρον άρκατέας άκόμη σελίδας τυρηνής και ωφέλιμου ύλης, διά της εκδόσεως; δωδεκασελιδών φυλλαδίων.

Εις τα κατωτέρω δημοσιευμένα αποτελέσματα, οι αριθμοί των όποιων προηγείται Σ, σημαίνουσ φυλλάς δετεπεθενα ύπό τον διαγωνιζόμενου εις Σύνδρομητές; οι δε αριθμοί των όποιων προηγείται Α, σημαίνουσ φύλλα δετεπεθενα εις Άγοραστές.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Κερουραϊκή Άύρα, Σ 52+Α 2549=2601 (Κορυφαία των Μονάδων).

Όμας Γαλανής Έλληνοπούλας και Κερδίας Παυλολόγου, Σ 1144 (Κορυφαία των Ομάδων).

Άγρονος Φύλαξ, Α 1290.—Πρόμαχος της Έπαλάφορ, Σ 122+Α 909=1031.—Σύλλογος «Κρήνη», Α 953.—Σύλλογος «Ένωσις», Σ 538+Α 303=836.—Σύλλογος «Έλληνοπαίς», Α 733.—Δευθερία στους Σκλάβους, Α 763.—Γενναϊώηχος Στρατηλάτης, Σ 52+Α 638=740.—Φιλόκατοι Μακεδών, Α 734.—Ναυτάκι της Αθήνου, Σ 65+Α 613=678.—Έρωσ του Μοργιά, Α 653.—Πειρακτιόνη, Σ 284+Α 364=598.—Η Φιλομαθής, Α 596.—Ό Νικητής, Σ 130+Α 453=583.—Νηρηίε του Πηρεϊού, Σ 130+Α 403=533.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Σύλλογος «Έλευθερία», Σ 325+Α 167=492.—Φιλότη Έλλάς, Σ 26+Α 895=421.—Μαρία Άνδρίου Καζακοπούλου, Α 392.—Μικρός Ζωγράφος, Α 302.—Έλληνοφίλος Κνωσώλης, Α 52+Σ 243=295.—Ν. Άγυονόπουλος, Σ 91+Α 193=286.—Αύτόνομος Ήσιμος, Σ 261.—Έλληνικόν Ίδαίδες, Α 242.—Μέλλον Θεριαμενηός, Α 240.—Νικόλαος Χρ. Βόγλας, Α 235.—Έλλάς του Κωνσταντίνου, Α 231.—Βασιλιε του Βοσκόρου, Σ 13+Α 214=227.—Τέλλος Άγρος, Σ 208.—Δαμνοσιφής Όλυμπετώνης, Σ 104+Α 92=196.—Έκπορθητής του Μυζανθίου, Α 195.—Όνειροπόλος της Αθήης, Σ 52+Α 140=192.—Βαρβαρομάχος Έλλάς, Σ 78+Α 113=191.—Μελαχρονό Διαβολάκι, Α 179.—Κάστρον Καλαμών, Σ 104+Α 73=177.—Άπόλλων, Σ 52+Α 125=177.—Κυριακήσου Κνωσώλησος, Α 174.—Λαφών; Β. Σεραιφίδης, Σ 156.—Απόστολος Β. Παπαδόπουλος, Σ 156.—Ευγενία Ι. Κίτσου, Σ 156.—Έλκικριός Σαινθήσ, Σ 156.

ΕΠΑΙΝΟΣ

Φρεάντης, Α 138.—Έξοδοσ του Μεσογύλου, Α 134.—Καλή Βιολογία, Α 126.—Φωνή της Πατριός, Α 125.—Κυριακής Α-στής, Σ 121.—Αιολική Κιθάρα, Σ 104+Α 5=109.—Δέσπω Π. Ρομπότη, Σ 104.—Διονύσιος Ν. Καρβαλάς, Σ 104.—Σπύρος Κατρέτης, Σ 104.—Αθηνάϊς, Α 104.—Βασίλειος Β Βουίγαροκόπος, Σ 26+Α 74=100.—Κήμα του Γουλιου, Σ 13+Α 86=99.—Έβρουσ Όνειρου, Σ 65+Α 24=89.—Γεώργιος Ι. Ηλιός, Α 86.—Θαλασσοπούλι του Στάου, Σ 39+Α

42=81.—Σύλλογος «Πατρίς», Σ 39+Α 36=75.—Πόθος του Κωνσταντίνου, Σ 52+Α 22=74.—Νεαός Έδπακόδης, Α 74.—Έρωσ του 1913, Α 73.—Όμηροσ Έρωσ, Α 71.—Ένετιόσ Δέων, Α 65.—Πέτροσ Ριουσαί, Σ 26+Α 33=59.—Σκίηκ, Σ 52.—Γιάννης Άσπρηης, Σ 52.—Μπρονέτα, Σ 52.—Κυριακή Έθλεια, Σ 52.—Υπέρ Παπύδος, Σ 52.—Έρωσ της Τζουμαγιάς, Σ 52.—Εύμένη; Α. Παπαζόλου, Σ 52.—Άγρελική Θ. Μακρή, Σ 52.—Ηαλή Βιολί, Σ 52.—Έρωσ του Ζαίφου, Σ 52.—Νοσταλγούσα Χωτοπούλα, Σ 52.—Ίωάν. Ε. Κασακλή, Σ 52.—Γεώργιος Εύστρ. Κουλουρητής, Σ 52.—Έρωσ του Σαίλου, Σ 52.—Ίάσων Κ. Γεωργιάδης, Σ 52.—Δακρυπότισος Ζωή, Σ 52.—Ασβατική Φάλαξ, Σ 52.—Ρεβέκα Τατζαγριόου Σ 52.—Έλιθα και Μαρία Π. Νικολοπούλου, Σ 52.—Ποιμήτι του Όλίμων, Σ 52.—Μαρία Ν. Δράκου, Σ 52.—Μέλινοσα Έρωσίς, Σ 52.—Ηλιοβασιλείμα, Σ 52.—Έλληνική Άγγλη, Σ 52.—Κατίνα Ι. Παρασκιά, Σ 52.—Δέσπω Μαλλίδου, Σ 52.—Φαροπούλα, Σ 52.—Ίωάν. Σ. Χαραμής, Σ 52.—Αλέξ. Κ. Ξιπίτας, Σ 52.—Ναυκόπουλο Κεραϊλητίς, Α 52.—Ροδοδάκτυλος Έρωσ, Α 52.—Δοξαφιόος Έλληνομάς, Σ 13+Α 36=49.—Φανακή Έλληνοπούλα, Α 45.—Έλευθερωθεός Ήσιμος, Α 43.—Πατάκι, Α 43.—Ναυτάκι της Ίου, Α 40.—Κερουραϊός Διάβολος, Α 36.—Μαντίνα Π. Πατριανουπούλου, Α 31.—Έλλήσοπος, Α 28.—Άντιγόνη Ν. Παπκωάννου, Σ 26.—Έλευθεροσ Σουλιώλης, Σ 26.—Έλευθερωκήσ, Α 26.—Έλληνικόν Μεγαλειον, Α 20.—Ευστοπάκιοσ Πολέμος, Σ 13.—Ανθηρομένη Άμυδαλαί, Σ 13.—Θησεύ; Θ. Παγγαλιός, Σ 13.—Εύαγγελιο; Ι. Παπικουλόου, Σ 9.—Κισορ. Γ. Κοτοπούλης, Α 9.—Ρεμμα του Έλληνοπούτου, Α 9.

ΟΙ ΜΗ ΦΡΟΝΤΙΖΑΝΤΕΣ ΝΑ ΕΞΟΦΛΗΣΟΥΝ

Εγκλίως τοσ σχετικώ; προς τον παρόντα Διαγωνισμόν προακτορικόσ των λογαριασμούσ, δέν συμπεριεληθησαν εις τ' Αποσταλένια, συμπόκος προς τοσ θροσ του Διαγωνισμού Ξεσπαθώματόσ. Παρέχειται όμως εις αυτούσ προσθετικά μέχρι τέλουσ Ιανουαριου 1916. Καί όσαι μέν εξαπαθώσαν έως τότε, θέ συμπεριληθηθουσι εις τό Παράγραμμα των Αποτελεσμάτων του 15ου Διαγωνισμού Ξεσπαθώματου, τό όποιοθ δέν δημοσιευθη εις έν των φύλλων του φεβρουαριου. Όσοι δε θα καθυστερουσι και μετά την ένα προθεσμίαν, θα συμπεριληθηθουσι άμολιτικώ; εις τον «ΜΑΥΡΟΝ ΠΙΝΑΚΑ των καταρασθέντων την δημοσιότητα της Διαπλάσεωσ», ό όποιοσ θα δημοσιευθη εις τό ίδιον φύλλον.—Επίσης και οι καθυστερούντεσ; καλαιτέρον επών προακτορικόσ λογαριασμούσ, έν δέν πληρωθουσι μέχρι τέλουσ Ιανουαριου, θέ ύποσθου την ίδιαν τιμωρίαν. Διότι τό να καθυστερουσ χρήματα της Διαπλάσεωσ; εις τοιοούτοισ καιρούσ; εις τοικίνατεσ δυσχερείας; είνε πραγματικά; άσυνειδήθεια άτιμομαθροσ.

ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ ΔΑΠΟΣΤΟΛΟΥΝ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΤΟΥ

Εάν δέν όλοση και ζητήση αυτά ό ίδιοσ ό βραβεύόμενος, έλέγουν κατά τοσ θροσ της; προκηρύξεισ; εκ των δημοσιευόμενων εις τό 38ον και 48ον φυλλάδιον (σελ. 268 και 388) Τιμοκατάλογον Διτεπλάσεωσ; και Βιβλιοθήκησ; και ύπολογίζουσ; αυτά με πάς ύκει άναγκαρομένεσ; τιμάσ; και όχι με πάς τιμάσ; του προνομίου.

ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΩΝ

Όλων λαδώντων Α' και Β' τάξουσ; βραβείων; είνε δεκατρία μέχρι τέλουσ Ιουλιου 1916. θέ δημοσιευωνται δε έφ' όσον λαμβάνονται; χωριστά; και όχι εν συμπλέγματι όποισ; άλλωσ. Όσοι είχαν στείλη άλλωσ φωτογραφίαν των και ίεθησοιέθη;

ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ ΔΑΠΟΣΤΟΛΟΥΝ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΤΟΥ

Εάν δέν όλοση και ζητήση αυτά ό ίδιοσ ό βραβεύόμενος, έλέγουν κατά τοσ θροσ της; προκηρύξεισ; εκ των δημοσιευόμενων εις τό 38ον και 48ον φυλλάδιον (σελ. 268 και 388) Τιμοκατάλογον Διτεπλάσεωσ; και Βιβλιοθήκησ; και ύπολογίζουσ; αυτά με πάς ύκει άναγκαρομένεσ; τιμάσ; και όχι με πάς τιμάσ; του προνομίου.

ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ ΔΑΠΟΣΤΟΛΟΥΝ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΤΟΥ

Εάν δέν όλοση και ζητήση αυτά ό ίδιοσ ό βραβεύόμενος, έλέγουν κατά τοσ θροσ της; προκηρύξεισ; εκ των δημοσιευόμενων εις τό 38ον και 48ον φυλλάδιον (σελ. 268 και 388) Τιμοκατάλογον Διτεπλάσεωσ; και Βιβλιοθήκησ; και ύπολογίζουσ; αυτά με πάς ύκει άναγκαρομένεσ; τιμάσ; και όχι με πάς τιμάσ; του προνομίου.

ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ ΔΑΠΟΣΤΟΛΟΥΝ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΤΟΥ

Εάν δέν όλοση και ζητήση αυτά ό ίδιοσ ό βραβεύόμενος, έλέγουν κατά τοσ θροσ της; προκηρύξεισ; εκ των δημοσιευόμενων εις τό 38ον και 48ον φυλλάδιον (σελ. 268 και 388) Τιμοκατάλογον Διτεπλάσεωσ; και Βιβλιοθήκησ; και ύπολογίζουσ; αυτά με πάς ύκει άναγκαρομένεσ; τιμάσ; και όχι με πάς τιμάσ; του προνομίου.

πρέπει να στείλουν νέον, η άλλο αντίκωπον της ίδιας.

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ διακατέουσι ναυτιπρόσωπουσ; εν εις τό Ξεσπαθώμα δια μιάσ; μόνον έκαστοσ; φωτογραφίας; εις μόνον του Ήραϊδούσ; είνε. άν' αυτώ; ένδ; μέδουσ; του Συμβολίου; είνε όλοσ; του Συμβολίου εν συμπλέγματι.

ΕΥΣΗΜΑ άπενεμήθησαν εις έκαστον των διαγωνισθέντων άνιλόγωσ; τοιν διατεθέντων ύφ' αυτώ; φύλλων; ήτοι εν Β) δια κάθε 25 φύλλα. Τά εύσημα των Συλλογών διανεμήθησαν εις ύσου εις; τα μέλη των Συμβολίων.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»,

Άθήνα, 38 Έδωσ; Έθουσίδου, ηην 24ην Νοεμβριου 1915

ΚΡΥΨΑΤΕ ΤΗΝ ΟΡΕΙΝ ΣΑΣ!

Σήμερον δέν έχω πολύν τόπον δι' άλληλογραφίαν. Όπως; όποι; ει; δια αυτά; τά τελευταία φύλλα του τόμου; δέουσ; έπρεπε να δημοσιευθουσι πολλά. Άλλά κρύψιτε την όρειν σας; διά τά επόμενα. Έκει θε έχωμεν τόπον. Έλπίζω δε, ότι η άλληλογραφία; μας; θα είνε έπίσης ποτε ζωηρά και περιέμενα τά πρώτα σας γράμματα δια τό νέον μας Έτος.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1915

Όσοι σκοπεύουσι να διατηρήσουσ; και κατά τό έρχόμενον Έτος; τό ίδιον ψευδώνυμον; που είχαν άσ; τώρα; πρέπει να τό άνακοίνουσι μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου; το βραδυτέρον. Ήδραν της προσθεσίας; ταύτης; και μη άνακοιναθίνα ψευδώνυμα του 1915, των όποιων τήμερον; όσ; γνωστούν; λέγει η ίαγρία; δέν άφήσουσ; εις τοισ; κατόχοισ; των; άλλα είνε εις την διαθεσμή του πρώτου ζητούντοσ.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1915

Σήμερον τελετώνται και τό Έύσημα του 1915. Εκτά των Όμιλών; όσαι έπιθυμουσ; να διαγωνισθουσι δια τά Έύσημα; πρέπει να μου στείλουσ; μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου; το βραδυτέρον, λεπτομερή Σημειώσιν όλων των Κωδίκων; που είνε; εναν κατά τό διεστημα; του Έτου; ήτοι από 1ης Δεκεμβρίου 1914 μέχρι σήμερα. Όσοισ; δέν μου στείλωσ; τοιαύτησ; Σημειώσιν; δέν θάνακερθη εις τ' Αποσταλέματα. Ή σημειώσιν; πρέπει να είνε γραμμένη καλφρά εις χωριστόν φύλλον; γάρτου; ναυτοφρή λεπτομερής; έκάστην άπονομήν Εύσημων; (είδουσ; και άφ' όμων Διαγωνισμώ; ψευδώνυμων; διαγωνιζόμενου; άρτίμων; Εύσημων; αριθμώ; φυλλαδίου κτλ.) και να έχη εις τό τέλοσ; τό όλικόν; ήρωσισμα των Εύσημων.

Οά; με διακεκλονουσ; πολύν εις την εξέλεξιν των Σημειώσεωσ; και την άπονομήν των Βραβείων; όσαι; θέ έχουσ; την καλωσύνη; να μου στείλουσ; χωριστά; και Γενική; Σημειώσιν; των Εύσημων; του 1915.

Νά και η Βαλκανική Συμμαχία; που έδωλε τη ντροπή; κατά μέρος; και μου γράφει ύπερ; από τόσους μήνεσ;! Μού άποσγεται; όμως; ότι τόσος; θέ με άποζημιώση; και θα μου γράφη; πάλι συχνά. Καί προσθετά; «Έξέρ; το, Διέπλάσις; μου; μπορεί τα μαθήματα; η άσχρολίας; η τεμπλική; άκόμη; να με κάνουν να κούφω; για λίγο πάντοτε; την άλληλογραφία; μου. Δέν; θα με κινή; όμως; τίποτα; να πείσω; να άσγαπό.» Ουτε μόνε.

Ραββί; σου εύχομαι προσιτικά; Οι γεωργοί; και οι ποιητές; που είνε; οι καλλίτεροι; μεταρροβήτου; βιβλιόφου; δει εις; τό έτήσ; θέ έχωμεν; χειμώνα; γλυκόν.

Διά των Υλόν; της Σεμελής; η Έλληνική; Άγγλη; μου; στέλλει; μίαν; πολύν; έκτεση; άπάντησιν. Έλλέψει; χάρουσ; περιτορεύσει; εις; τό συμπληρωματ; της; «Τά; κοριόττα; λέγει; εις; έπιμελέτερα; από; τά; άλλα; αγαθώτερα; προκισμένα; με; περι-

σοτέρων επίμονήν, ευγενέστερα αίσθήματα και Ιοχοροτέρων κρίσιν. Και έν άλλο άκόμη: Ταύ- ρια συγγέρεια είνε άχλύρατα, ένθ' τά κορίτσια πολύ σπανίως έχγούν τι όφελωσον.

'Θραύας επιστολάς μου ύστατα αύτήν τήν έβδομάδα και οι έξής: "Ηώς του 1913, 'Ε- ντυκιός Δών, Παιρακιόηρον, 'Ελλάς του Κωνσταντινού, 'Αθωνάγιοι, Βαθίλειος ό Βουλ- γαρικότος, (ό άπόάς είνε 15 έτη τούρα ανδρο- μητής μου ή τόν έγγραψαν έναν ήρω 2-3 έτων παιδάκι.) Φάων, Ομηριάς, Βόρειον Σέλας, Γνωστικοί Στρατηλάτης και Γή των Φαι- άκων.—Τούς εύχαριστώ όλους, έξέτελεσα τάς παραγγελίας των και περιμένο να μου ξανα- γράβουν.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αύτην τήν εβδομάδα έλαβα τά εξής: «Πρόσ: άπολογία».—«'Αδείστης».—«Τό μωάλό των αγοριών».—«Κιονάπια Παγγιλιά».—«'Από τό Δεξιόν μου».—«'Αί τρείς πετα- λούδα».—«'Αφροσίτωι του ήπώτου Δ' Ασσάς».—«'Ευρηάτελον».—«'Φθινόκωρον».—«Τά βήμα- τα τής πόλις».—«'Εόφυης σιδερούότος».—«Τό πουλάκι».—«'Η δειήγσις τής γάτας».—«'Ο Μέγας Φρειδερίκος ό Β' και ό μουσικός».—«'Ανεκόςτων» του Φραγκίσκος».—«'Η δειωμή».—«Τό χλόιν».—«Τό κάρυον».—Παιδικά Πινά- ματα, Παίγνια και άλλα μεζρά διάφορα διαφόρων.

'Η Σελίς Συνεργασίας του προσεχούς ύπα- τελεσθή από τά τελεδημασίωτα έν τών άνωτέρω, και έν δέν άρκείουν, θά συμπληρωθή με μερικά παλαιά.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Εόχη τής Μάννας, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν νάνταλ- λάβουν: ή 'Ελλάς του Κωνσταντινού (0) με Μεσορηϊκήν 'Ακτήν, 'Υπερασιωτήν τής 'Ελευθερίας, Στενημαζιωτάκι, Αρσοβολέζιαν ή 'Ηραϊς τής Λίγης (0) με 'Εξόριστον 'Απόδα.—τό Για τήν Παιδιά (0) με 'Ο- ρμειρά π' Αθήνας, Στενημαζιωτάκι, Ρο- δοδάφην, Ροβύθον.

'Η Διάπλασις άσπάξεται τούς φίλους τής, Κόμα του Βοσπόρου (ίταίλα.) Μεσορη- νική 'Ακτήν (έλεψη) υπη άησιωχίς; ευχαρι- στώ και τά τό νόν ύσπάθωμα.) Κοιστ Ν. Π. ψευδώνυμον μένον οί συνδρομηταί δεκνούνται, να παίρνουν Μανιόνα (μαζί με τόν κατάλογον τών ψευδώνυμων, σταίλε και τήν δραμήν, κ' ένθ' τά σου έγχοίω έν έξ κίλων.) Αδτόνομον 'Ηπειρον (να, σύ έτοιγς Β' Βραβείου εις τόν 15όν Διγγωνισμόν κατά λέθος έπιπόλη «'Η- περιοτή») Στενημαζιωτάκι (ίταίτρωσ δέν άπαντα' ύστε μη στέλλης γραμματόσημα δι' άπαντήσις; έπίση; δέν είδω όνόματα και διευ- θύνσις συνδρομητών.) Θιακόν Θαλασσίλοκον (όσα ταξείδια I περιμένο πόρα από τό Βουένοσ 'Αφες.) Θησά (Διγγωνισμός πρός σύθεσιν Απλήσιαν έπακορήσθή εις τό 49ον φύλλον) Συλλογήν έγεις καιρόν να σταίης μέχρι 15 Δεκεμβρίου) Δύρα του 'Αρίονος (εύχαριστώ δια τό ύσπάθωμα) Πρωίμαγον τής 'Επιτα- λόφον (έλαβα, εύχαριστώ, έστειλα να, ένθ' του άναόπτωσ ένθ' κατά λέθος «σύμκω») Φαλιγκή 'Ακτήν, Μερεξεδίνο Μπουνητάκι κιλ. κιλ.

Είς όσα επιστολάς έλαβα μετά τήν 24ην Νοεμβρίου, θάπαντήσω εις τά προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Τέλος του 152ου Διαγωνισμού Δύσεων Αδρόουτου-Νουμβίου.

639. Αετήραφος.

'Ευτομο άπ' τά βλάσρα, Κοντά πήγε σέ υπη, Κ' είδα μ' έκπληξί: πολλη, του 'Αργου; κάποιο βασιληά Νά προβάλλη ξαφνικά.

640. Συλλαβήγραφος.

Κάτι τι πού άνάβα Κόλλησα σέ γραίμα Κ' ένά βασιλέα. Είδα έν τώ άμα, Με άνωρίτου μούρη 'Αλλά να!... γαϊδούρι

641. Στοιχειόγραφος

Σ ένά ποτόν πολλή κοινήν, Όμεια έάν προσθάς, Ένα σηματιον ματικόν Εύθύ; άποτελέσθς.

642. Αναγραμματιομός

Τή; Ρώσσας πταμόν 'Εάν άναγραμματιόσης, Εύσυχή και μακρών, Αυτά μου, θά τόν ποιήσθς; 'Εστάλη υπό Κοουλιος Καστιότου

643. Ασθή

* * * * * Νάντακαταθών οί έστε- ρισκοί: δια γραμίματων ού- τως; ύστε και καθέτωι και * * * * * Ό * * * * * όριστοιώς και διαγωνίως γαννιόσονται χήροι τής * * * * * 'Ελλάδος.

'Εστάλη υπό του 'Ονειροκόλου τής Δέλης

644. Έπιγραφή

Ο Μ Ο Ν

Ι Σ Η Ε

Υ Ο Θ Ι

Ζητείται ή άνάγνωσις τής έπιγραφής; ταύτης. 'Εστάλη από του Στεναγμού του 'Ανάμου

645. Μαγνών γραμμα

Τή ανταλλαγή ένς; γραμίματος; έκείσθς τών κήτων; λέξων, δι' ένός; άλλου, πάντοτε του αύ- τού, να σχηματίσθον, ένς; άναγραμματισμού, άλλα; τόσοι λέξαι.

Δηλος όδρος, λίρα, λέρος, όποιοσ.

'Εστάλη υπό 'Αειόνης Μ. Σταυρίδου

650. Ακροστιχίς μετά Φωνηεντόλιτον

Τά μεν άρχικά τών κήτων; ζητησμένων λέξων άποτελούν φωνηεντόλιτον γρωμικών του τύπου: * * * * *

Τά δε μεσοία γραμμάτα άπείριον γρωμικών εκ τριών λέξων:

- 1, 'Αρχία' δουταχής βασιλίσσα. 2, Τροφή από γάλα. 3, Δεκτύλος. 4, Νήσοσ του Αίγαίου. 5, Αγγισίον πηλιον. 6, Αρχαίον κλαίον. 7, Μίροσ του κόλπου. 8, Πόλι; τής 'Ιταλίας. 9, 'Επίθετον του μη αίθέρου αύρανού.

'Εστάλη από 'Ενα Χιστάκι

651. Φωνηεντόλιτον

ον - ό; - όνσ - πρσιν

'Εστάλη από Μιάσ Τρελλούλας

652. Γράφος

λειπ λειπ * * * * * λειπ λειπ 'Ηρα οθ 'Ηός; Χ * * * * * λειπ λειπ * * * * *

'Εστάλη υπό τής Αημηνοπούλας Τέλος του 152ου Διαγωνισμού Δύσεων.

'Από του προσεχούς άρχίζει ό νέος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

IE-72

Εύχαριστών θερμότατα τούς ευγανείς φηγοφ- ρουσ; οίτιες κατά τήν τελευταίαν φηγοφ- ρίαν μετρίωσαν δια 44 ψήφων, χωρίς να εκθε- σω υποψηφιότητα, ζητώ από όλους μίαν ήλικον συμπάσις;—Βασίλειος ό Βουλγαροκότος

IE-73

Δο έγώσ οι μεγάλοι; μας θασίλες; οι ένδοξοι Βουλγαροκότοι; ό Βασίλειος και ό Κωνσταντίνοσ. Ψηφίζοντες το άθανάτιον όνο- μα του πρώτου, θεκνίετα τήν λατρίαν σας δια τόν δεύτερον.

IE-74

Η Ρόδοσ; και όλα τά τάλαιπωρημένα Δυε- κήνησα θά σέ υποστηρίξουν, Βασίλειε Βουλγαροκότοε.

IE-75

Εμιλογίς! Ψηφίζοντες; τά όνομασ ύπαίθετα Εψυδώνυμα, μη ΔΕΣΜΟΝΗΤΕ τόν ΙΝ- ΔΑΛΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ, ύπαρ είνε αύτό τούτο τό άστυ τών όνειρων, ή πολυπόθη- τος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ!!

IE-76

Παιόσ; δέν θναγράβη πρώτο; τού φηγοφάλοτό του; ένά ύπέροχον ψευδώνυμον σάν τό:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΡΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ!!

Πιστεύω πως όλα τά 'Ελληνοπούλα θά τώ ήφιόσων πέρα και πέρα, διότι κάθε ύψόσ; τωσ αντιπροσωπεύει και ένά ύπερασιωτήν τής γλυ- κειάς μας μητριά; 'Ελλάδοσ!!

IE-77

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

Υποψήφιοσ Δημοψηφισμάτοσ του 1915

ΟΙ ΑΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΩΝ. όσον αι λέσσις, άδιανκρίτωσ φυλλάδιον έλήφθησων από 13-24 Νοεμβρίου

ΑΘΗΝΩΝ: Μαρία Τζουαννάκου, Επ. Θ. Κασ- σοβέτης Σμυρναϊκό Διαβολάκ, Συφάνης, Ίω. Α. Πελεκάνοσ, 'ΑεσιάδΑ. Πυλαμονό, Δημ. Π. Μακρής Κονστ. Β. Καροβέλλοσ, Πάνοσ Χ. Μεϊ- τάνης, Μακρόμενο 'Ηλιοβασιλεμα, Πόθοσ του Κωνσταντινού.

ΑΙΓΙΟΥ: Π. Βασιλειάδης.

ΑΙΔΗΨΟΥ: Σταμ. Α. Καπελαρής, Ίω. Α. 'Αλεξίου, 'Αθ. Ν. 'Αθανασιάδης, Σταμ. Εύστ. Παπασταματίης.

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Γ. Λαζανάσ, ΔΗΜΗΤΡΑΝΗΣ: Κ. Λάφοσ.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Νικ. Α. Βασιλειάδης. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Θεοδ. Σ. Παντελίόσ, Σοφοσ του Μέλλοντοσ.

ΚΕΦΑΛΑΗΝΙΑΣ: Μαρία Α. Ζακυνθοπού. ΚΟΖΑΝΗΣ: 'Ελένη Μαυρίδου.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Ίω. Β. Χηνοπούλοσ, ΔΑΡΦΕΣΗΣ: Π. Κ. 'Ασταριόδησ.

ΟΔΗΣΟΥ: 'Ηγοσ τών Βαλκανίων. ΠΑΤΡΩΝ: Ανδρ. Α. 'Ηλιοπούλοσ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Μαρία Σταυριανοπούλου, Βασ. Κ. Μουραφάτης Ι. Μυγαλάδοσ.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Παύλοσ. ΣΥΡΟΥ: Σπ. Ι. Κολοκοφής.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ι. Β. Γεωργαντοκούλοσ 'Αθι- γανίεσ, Μικρά Σαντομαλλοόσ, Χ. Κ. Θεοδωρο- πούλοσ.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: 'Αναστ. Χρ. Ασπατάς, 'Εμμ. Ε. Σταυριάνδησ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

'Ολων τών άνωτέρω τά όνόματα ετέθησων εις τήν κληροσίδα και εκηροθήσων οι έξής δύο: ΑΣΠΑΣΙΑ Α. ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ έν 'Αθήνασ και ΜΑ- ΡΙΑ ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ έν Πειραιά, αι ό- ποια ενεργάησων δια τριόσ μήνησ από τής Δε- κμβρίου. Περιμένομεν τάς διευθύνσις τωσ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ

ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ